

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2928/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Нинослава Васић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ из Београда, Одсек за техничке услуге Лесковац, ради заштите права потрошача и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1529/19 од 19.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1529/19 од 19.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 1529/19 од 19.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 1529/19 од 19.02.2020. године, потврђена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 1095/18 од 21.02.2019. године, којом је одбијен, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име неоснованог обogaћења – неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо центра за период од 01.10.2014. године до 01.03.2018. године, исплати износ од 6.596,02 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Одређено је да се трошкови поступка не досуђују.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20 - у даљем тексту: ЗПП), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и

основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете због неосноване наплате трошкова издавања и слања рачуна и инфо центра, из разлога што су нижестепени судови правилно утврдили да потраживани износ не представља износ на име потрошене електричне енергије, већ представља саставни део цене електричне енергије, утврђене чланом 38. став 1. Закона о енергетици, одредбом VI 4, VII 4 и VIII 4 Методологије за одређивање цене електричне енергије за гарантовање снабдевања.

У таквом случају, нижестепени судови су према чињеницама утврђеним у овој правној ствари, донели одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих произилази закључак о различитом одлучивању у истој или сличној чињенично правној ситуацији, већ ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова, о основаности тужбеног захтева, засноване су на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 15.03.2018. године, а преиначена 22.01.2019. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је износ од 6.596,02 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела очигледно испод наведеног законског лимита, ревизија тужиоца није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић